

بُوپِریوون چی ی نوی لھه یه؟
نایاہ بارہت به ملابہ
لیچ دوز راوہ یہ کی پزیسکی لھه یه؟

مجید نسیم روئے سے گئی راوہ -

رهنگه بیته هوی ثوهه رینگه پیری نهدری و لمش توانای خوی پهیدا کاته و تاوه کو بهیز له کاردايی . دیاره نایت که ثوهه شهان له بیریجت که هندی لایه و رهچله کی هه به که جیاوازی يه کلک له گل به کنکی تردا هه به . هندی که مس بهخت دارن بدهه که له باولکو باپیرانیکه و هاتونه خواری که خاوه فی تمدنیکی دریز بعون له ثهنجامی توانای لهشیان و هیزی ثهندامه کانیان دا کهوا له باپیرانیانه و بُیان ماوهه وه ، بهلام زهلامی تروانین . ثهمانه شهوانن که دهی رینگه پیر بعون ندهن .

له سره تادا ثوهه دووبات بکهینه وه که کاری پزیشکی تا ثه مرؤ دهرماینکی ثه فسووناوی نه دوز بوهه وه تا لاوتی پی بگریشته وه . بهلام لیکولینه وه تاق کردن وه زانیاری به کان هنگاویکی گهوره که لم رینگه بهدا ناوه . ثهنجامانه ش که تا ثه مرؤ پی گهیشتوون که لک به خشم و چه کنکی کاری بگر پیک ده هبته که رهنگه بتوازی به هویه وه ده پازده سال پیری دو باختریت . لم ماوهه ده توانین که پاریزگاری توانای لهشی و ده رویی به کانیان بکهین و به نیازی چاوه روانی کردن که کاری پزیشکی بتواتیت لم باشه روزدآ ثهنجامی کاری بگربر وهدی بهتی . به شونین شانه کان دا بگذری .

کهوانه بـلاـی (بـیـولـیـجـیـاـ) وـه پـیرـبـوـونـ چـیـ بـهـ ؟

لهشی مرؤف وهک زانراوه بریتیه له زماره یه کی زور شانه که نم شانانه ش به شیوه یه کی سروشی دهست نیشان کراو له رینگه دابهش بونه وه تازه ده بنه وه له دایک ده بن بهلام ثوهه که له گل پیری دا دیته کایه وه ثوهه یه که ثم شیوه یه کم ده بیته وه زماره شانه کانیش کانی که پیس ده بن یاخود که توشی نه مان دین ئیز ناگونجین له گل زماره کی ثو شانانه که له دایک ده بن ثمه مش له بدر گهلى هوی جوز او جوز او ده رکه تو تو ترینی ثم هویانه و شلک بیونی ثاوي شانه کان و گرژیوونی ثو ده مارانه که ده بنه کو سپ له بدر ده می ثو گه رانی خوینه دا کهوا هیزی پیویست به شانه کان ده دا . لم لا یه نه وه ده توانین بلین ری نه دان به پیر بعون به هوی پاراستنی کاری شانه کان و نه خنکاند نیانه وه به .

کهوانه چاره سرکردنی پیری . خوار استن و چاره سرکردنی ثمه بعزری بو ثه و پیاوو ژنانه یه که باشن و نهوانه شی کهوا له تمدنی ۳۵ ساله وه تا پهنجا ساله ن . کهوانه پیش ثوهه کانی نیشانه کانی پیری و ماندو بیونی لهش و ده رون

پیری بـلاـیـنـ زـورـ کـسـهـوـهـ نـخـوـشـیـهـ کـیـ رـاسـتـقـیـهـ نـیـ بـگـرـهـ خـوـیـ تـوـانـاـوـ سـرـوـشـتـیـ لـهـشـ بـهـلامـ کـهـمـیـکـ هـنـ کـهـ سـهـبـارـهـتـ ثـوـهـ پـیـ بـگـرـهـ کـانـ سـرـوـشـتـیـ بـهـ پـرسـیـارـ دـهـ کـهـنـ کـهـ پـیرـیـتـیـ تـیـاـ دـهـسـتـیـ پـیـ دـهـ کـاتـ . سـهـرـژـمـیـرـهـ کـانـ سـوـورـنـ لـهـسـرـ ثـوـهـیـ کـهـ مـرـؤـ ثـمـ سـرـدـهـمـهـ مـانـ لـهـ چـلـ وـیـشـجـ سـالـانـداـ پـیرـدـهـنـ . بـهـلامـ لـیـکـولـینـهـ وـهـ زـانـیـارـیـ کـانـ دـهـرـیـ دـهـخـنـ کـهـ بـهـرـاسـتـیـ مـرـؤـ لـهـ پـیـشـ کـافـ خـوـیـ دـاـ بـیـرـدـهـنـ . چـونـکـهـ ثـهـنـدـامـهـ کـانـ کـهـلـکـیـ ثـوـهـیـ بـیـوـهـیـ نـهـوـهـ دـیـانـ سـهـ دـالـ گـورـجـ وـگـولـانـهـ وـهـ مـانـدـوـ بـوـونـ بـیـنـ بـهـلامـ بـهـ پـیـ کـوـمـهـ کـیـ مـرـؤـ کـهـ بـاـیـهـ خـدـارـتـرـیـبـیـانـ ثـوـهـیـ ثـمـ ثـهـنـدـامـانـ دـهـنـ پـیـ بـگـاتـ . کـهـوانـهـ لـهـشـیـ مـرـؤـ «بـرـوـگـرـامـدارـهـ»ـ بـوـ ثـوـهـیـ ماوهـیـهـ کـیـ درـیـزـ بـخـایـهـنـ پـیـشـ ثـوـهـیـ بـلـاـیـ لـاـواـزـیـ وـهـ پـوـکـانـهـوـ دـاـبـجـیـتـ .

بهلام وه کو ده رده که موی مرؤف ثه مرؤ به جوز یکی تر «بروگرامداره» بـوـیـهـ خـوـیـ بـهـشـدارـیـ لـهـ پـیر~بـو~ونـ خـوـیـ دـاـ دـهـ کـاتـ . لـهـ بـهـرـ ثـمـ زـوـرـیـ لـیـکـولـینـهـ وـهـ زـانـیـارـیـ بـهـ کـانـ خـهـرـیـکـیـ ثـوـهـنـ «بـیـولـیـجـیـهـنـ»ـ هـوـیـهـ کـانـ پـیر~بـو~ونـ بـیـانـ . ثـمـیـشـ لـهـ تـهـقـهـ لـلـادـاتـیـکـداـ کـهـ پـیـوـهـنـدـیـ بـهـ وـهـ چـارـهـ سـرـکـرـدـنـهـوـهـ هـهـ بـهـ کـهـ

دهست پی دهکات (لهمه‌منی چل سالی‌دا) و لمه‌مرو زه‌لامیک‌دا به چمسپاو بهره‌و ژورو دهیته‌وه.

أ - که‌می تاو :

له‌شت چون تاو ده‌دهیته‌وه ؟ نه‌مه‌ش به‌دورخسته‌وهی له همه‌مو نه شتانه‌ی که ده‌بنه هوی و شک بعونی و کو خودانه بدرخورو گرمی زورو سرمای به‌هیز . نه‌م کاره‌ش بدریزگه‌یه‌کی زور ئاسانتر ده‌بی که نه‌ویش ئاخواردن‌هه‌یه‌و بشه‌یه‌که لچاره‌سمرکردن‌که . وک رووه‌کیک له‌شیش ده‌بی تاو بدریت و پیوسته که قیرین همه‌مو بیانیانیک له خورنی پرداخنیکی گوره تاو بختونه‌وه پیش همه‌مو ژه‌مینکی خواردن پرداخنیکی گوره تاو بختونه‌وه .

ب - که‌می فیتامینات

لیکولینه‌وه کان ده‌ریان خسته‌وه که که‌می فیتامینات همه‌می‌شه لمو زه‌لامانه‌دا ده‌رده‌که‌وی که‌وا تمه‌نیان له‌چل سالی تپه‌ریوه . نه‌م که‌می‌ش به گویزه‌ی له‌شی زه‌لامیک و زه‌لامینکی تر ده‌گوئری و لیکوله‌ره‌وه کان وايان له‌قه‌له‌مداوه که دواي نه ده‌گوئری و لیکوله‌ره‌وه کان وايان له‌قه‌له‌مداوه که دواي نه تمه‌نه پیوستیان به فیتامین چه‌نده نه‌وه‌نده زیاد دهکات . لیره‌دا نه‌م پرسیاره ده‌کری : ده‌بی بمه‌نده فیتامین قایل‌بین که‌وا خوراک‌و خواردن ده‌مانده‌نی ؟ وه‌لام دیاره نه‌خیز . که‌واته ده‌بی هندی خوراک زیاتر بختون و پیوستیشه به شیوه‌یه‌کی دوپیات کراوه دووباره پهنا بمرینه بمر فیتامینه پنکه‌اتوه‌کان .

ده‌توانین نه شیامینه سروشیانه بکاربینین که له خواردن‌هه کان دا همن . وه‌لام دوو جوز فیتامین ههن که ریگه‌ی پیربوون بگرن نه‌وایش فیتامین (A) نه‌ی و فیتامین (E) نی‌یه‌و ده‌توانری بخورین یان بمجیاوه باخود تیکه‌ل بعون که بفیتامینات تری وک (A B.CE) نه‌ی بی ، سی نی ده‌کرین .

فیتامین (A) نه‌ی پیوستی بومژنی پروستات و دامه‌زاندی له لمش داو بوقاراستنی حالمقی چاکی په‌یکه‌ری نیسلک و بناغه‌نافی ده‌زولکه کان ده‌رینکی چاک ده‌بینی . بـه‌تاییتی پیست و بیانی له دواي تمه‌منی چل سالی‌یه‌وه ده‌پاریزی ، له دواي‌دا فیتامین (A) نه‌ی بـو نیش‌کردن بارمه‌نی هندی لروش ده‌دات وک (لووی) نخامی (الغدد النخامية) . همراه‌ها لیره‌ش دا به‌شدادری چاره‌سمرکردنی لووی بـنده‌نگ (الغدد الصماء) دهکات .

ده‌رکه‌ونو بـه لمه‌ی پیست لوج بـی پیوسته دهست به خویبار استن بـکری » .

خوچاره‌کردنی زوو (ده‌بینه پیوستی) نه‌گه‌ر هاتوو له‌ناو نه و خیزانه‌ی که تـنـدـایـت دـوـبـانـی زـوـوـتوـوش بـوـونـی پـیـتـنـی کـرـدـهـوـه يـاـخـودـ بـاـبـرـانـ توـوشـیـ نـهـ خـوـشـیـانـهـ بـوـونـ کـهـ بـارـمـنـیـ زـوـوـ پـیـرـبـوـونـ دـهـدـهـنـ بـوـ نـمـوـونـهـ وـهـ نـهـ خـوـشـیـ شـهـکـرـ بـهـلـامـ لـهـ کـاتـهـ دـاـ نـهـوـ نـاـگـهـیـهـیـ کـهـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ دـوـایـ دـهـرـکـهـوـتـنـ بـهـ کـمـ پـلـهـیـ پـیـرـبـوـونـ بـهـ کـهـلـكـ نـایـهـتـ . چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ نـهـگـهـرـ هـاـتـ وـ دـوـاشـ کـهـوـیـ لـهـ بـهـبـوـونـ هـهـ بـاـشـتـهـ . بـهـلـامـ نـهـجـامـهـکـانـ نـهـوـیـهـ کـهـ لـهـ دـهـرـکـهـوـتـنـ لـهـ کـاتـهـ دـاـ دـوـادـهـکـوـنـ .

نه‌گه‌ر ویستان ری‌ی پیربوون بـگـرـینـ یـاـخـودـ جـارـیـ نـهـهـلـیـنـ بـیـهـ پـیـشـهـوـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ لـهـلـایـنـ نـاـفـرـهـتـهـوـ دـهـبـیـ لـهـنـیـوـانـ نـهـمـهـنـیـ چـلـسـالـیـ وـجـلـوـبـیـنـجـ سـالـیـ دـاـ بـکـرـیـتـ وـ لـهـلـایـنـ پـیـاـوـهـوـ لـهـنـیـوـانـ چـلـسـالـیـ وـبـهـنـجـاسـالـیـ دـاـ بـکـرـیـتـ . بـهـلـامـ کـوـتـائـیـ بـهـ کـهـیـ نـهـوـیـهـ کـهـ هـمـمـوـ شـتـ دـهـگـهـرـیـهـوـ بـوـ تـهـنـدـرـوـوـسـتـیـ زـهـلامـهـکـهـیـ کـهـوـاـ تـوـوشـیـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ هـاـتـوـوـهـ .

ده‌بی بـهـ کـهـ مـجـارـ بـلـیـنـ . چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ دـهـبـیـ بـهـوـبـرـیـ هـیـوـاشـیـ وـ لـهـسـهـرـخـوـیـهـوـ بـکـرـیـتـ وـیـشـ نـهـوـشـیـ کـدـهـسـنـیـ بـیـ بـکـهـیـتـ باـشـتـ وـاـیـهـ کـهـ بـهـ شـیـوـهـیـهـکـیـ گـشـتـیـ خـوـبـنـ وـ هـرـدـوـوـ سـیـ وـ دـلـ وـ دـهـمـارـهـکـانـ وـ گـورـچـیـلـهـکـانـ پـیـشـانـ پـیـشـلـکـ بـدـهـتـ وـ نـهـمـهـشـ بـوـ دـوـورـخـسـتـهـوـهـ بـهـرـبـهـسـتـ کـرـدـنـیـ هـمـمـوـ کـارـیـلـکـ کـهـ لـهـ نـهـجـامـیـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ دـاـ روـوـدـهـدـهـنـ وـ ئـیـشـ بـهـ لـهـشـ دـهـگـهـیـنـ . لـهـکـانـ دـهـسـتـپـیـ کـرـدـنـیـشـداـ دـهـبـیـ دـوـبـانـیـ چـارـهـسـهـرـکـرـدـنـ بـیـ وـچـانـ بـکـرـیـتـهـوـ . نـهـمـهـشـ بـهـ گـوـیـرـهـیـ کـانـوـ بـهـکـهـمـیـانـ سـیـ مـانـگـوـ دـوـوـهـمـیـانـ دـهـگـانـ دـهـمـانـگـ بـلـامـ دـهـشـیـ کـهـ چـهـنـدـ جـارـیـلـکـ نـوـیـ بـکـرـیـتـهـوـ بـیـجـگـهـ لـهـمـهـیـ کـهـ پـیـوـسـتـهـ بـهـسـالـیـلـکـ بـیـانـ بـهـ دـوـوـ سـالـ بـهـ گـشـتـیـ بـهـ گـوـیـرـهـیـ حـالـ خـوتـ پـیـشـلـکـ بـدـهـیـتـ . هـرـوـهـهـاـ لـهـ رـیـگـهـیـ نـاقـ کـرـدـنـهـوـهـشـوـهـ ماـوـهـیـهـکـ نـهـبـیـ کـهـ سـیـ بـیـانـ پـیـنـجـ سـالـ دـهـخـایـهـیـ لـمـزـوـرـ حـالـتـ دـاـ دـهـرـنـاـکـهـیـ .

چـارـهـسـهـرـیـ پـیـشـنـیـارـکـراـوـ ، کـهـوـانـهـ هـمـمـوـ لـهـشـ دـهـگـرـیـتـهـوـهـ مـهـبـهـتـهـ کـهـ شـانـهـکـانـ هـمـمـوـ بـهـکـارـوـبـارـیـ خـوـیـانـ باـشـ هـهـلـدـهـستـنـ چـونـکـهـ بـهـکـیـلـکـ لـهـ هـزـ بـنـجـینـهـیـهـکـانـ پـیـرـبـوـونـ وـشـکـ بـعـونـیـ شـانـهـکـانـ ، وـاـتـهـ شـانـهـ نـاوـیـ نـامـنـیـ ، لـهـگـهـلـ نـاوـنـهـمـانـ شـانـهـکـهـ دـاـ رـهـگـهـزـ سـرـهـکـیـ بـهـکـانـ بـزـ درـوـوـسـتـبـعـونـ وـهـکـ فـیـتـامـینـاتـ وـ هـوـرـمـوـنـاتـ نـامـنـیـنـ ، نـهـ لـیـکـوـلـینـهـ وـانـهـیـ کـهـ پـهـیـوـهـنـدـیـانـ بـهـمـ کـارـهـوـهـ هـهـیـ دـهـرـیـانـ خـسـتـوـهـ کـهـ وـشـکـ بـعـونـیـ شـانـهـکـانـ زـوـوـ .

نه فیتامینه ده توانزی پیش تمهنی چل سالی به هوی خواردنانوه ٹهو فیتامینه زور تیایه که لکی لی و هر بگیری و هک جگه ری گویزه که و بالنده هی هیلکه که رو روئی جگه ری ماسی و همندیک سهوزه هی و هک شیلم و سپیخ و گویزه رو ههنجیری دیمی و هندی زهر دباوی و هک هلهوژه قیسی .

به لام دوای چل سالی و هنجامی پیویستی زور به فیتامین (A) ئی ئهگه ری و هک حب بنوری ئوا بیاوا زن و هک یه که لکی زوری ده بی . پیست له لوق بون دورده خاتمه، دیسانه و ده توانزی فیتامین (A) ئی سرووشتی که پلهی زور گهوره هیهبو له جگه ری ماسی (موری) دا ده رهیزاهه ٹهويش به پی ئی ۲۰ تا ۵۰ ههزار له روزنکدا به کار بیزی . به لام فیتامین (E) ئی دی ژنهنگ هینان . ئمه ٹهوكاره گهزانه راده گری کهوا توکسجين له هندی که ره سهی بنهرهقی لهش دا درووستی ده کات . له بدر ئوه که واته ری له پیریتی ده گری .

لهراستی داو له سه رجاوه هندی لاشی رونداره وه توکسجين ده بیته هوی پهیدابونی که ره سهی ژنهنگ دارو زیان به خشن و ده توانزی که به که ره سهی که بونگه ده لام بدري و فیتامین (E) ئی دزی ژنهنگ هینان ده توانی قده غهی درووست بونی ئم له شه روندارانه و کله که بونی له خوین دا بکات . به شیوه یه کی تر ریگه گریوی ده ماره کان نادات و کاري گهرانی خوین له ده ماره کان (تاجی) دا ناسان ده کات بینجگه له گورج و گول کردنوه ماسولکه کان دلیش .

فیتامین (E) ئی کاریکی باشتی هیه که ٹهويش نوهه یه کاریگه ریتی فیتامینه کانی تر پته و ده کات ئمه ش خواردنیتی به شیوه یه کی ریلک ویلک و هک حب . روزانه له نیوان ۵۰۰ تا ۸۰۰ میلگم دا به کار ده هینزی و هیچ مترسی یه کیش بون سه لش ساغی پهیدانا کات و ریگه یه پیری ده گرت و گورج و گولی ژیان دریزه پی ده دات . ئه خواردنانه که بهم فیتامینه دهوله مهندین . روئی رهگی گه نمه و روئی خورما و بندق و باده و کولزاو (که ره کنکی رونداره) گندمه شامی و فستق و زهیتون و (هليون) یه بدری (تفوکادو) یه .

ج - که می که ره سه بنهرهقی به کان که ره سه بنهرهقی به کان به شیلک درووست ده کمن لمو که لکانه که ره سه دهوری شانه کانیان داوه و ئه ره گه زانه ش که ئمه لیان درووست ده بی ناسن و مس و کوبالت و پوتاسیوم و

زنهنگ و یوده . گه لی جار بون خو پاراستن له نه خوشی په ناده بریته بدر ئم که ره سانه بون گورج کردنوه هی بدرگیری کردن دزی نه خوشی . دیسانه وه که وا بون ریگه نه دان به پیر بون زوز پیوسته مانگانیزو کوبالت (بنتاییتی) ماینیزیوم و که به شداری خاوبون نه وه ماسولکه کان به تاییتی هی دل ده کات . سه رباری ئه مانه ش بون سه رشانه کان کاریکی گورجی هه به به تاییتی له په زده هی نه شانه یه هی که دهوریکی کاریگه ری هه به و هک هوی یه کدگیری نیوان گه رای شانه و هممو شانه کانی تر . همروه ها ماینیزیوم به ره نگاری (نقولن) ی خوین له که زی شانه کان دا ده وستی و پاریزگاری لمنگه ری راگرتی ترشه لونک مسوگه ری ده کات . ده توانزی و هک حب روزی جاریک یان دوو جار به کار بیزی ئه مانه ش به بارسته (۲۵) تا (۵۰) میلگم لر روزنک داو به پی ئی پیوست ده بی .

پیوسته باش بزازی که بون شه کرو بز له خوین داهویه کی گهوره یه بون زو پیر بون . چونکه ده بیته هوی گریوونی ده ماره کان همروه ها مترسی تریشی هه به و هک کم خوینی . له بدر ئوه و بون دور خسته وه هی پیر بون پیوسته هندی ده رمان به کار بیزی که ده بنه هوی کاری ریخستنی ده ره باز بون له بزو شه کری زیاده به تاییتی دواي چل سالی . ئم ده رمانانه ش کاری دوولکانه ده گیرن .

● ده ره باز بون له روندارو شه کر له کان درووست بونیا له شانه دا .

● به ره نگار ده ستاف ئه په شیویانه که ئه نجامي خهست بونی خوین یان (جه لطه) درووست ده بن که ده بیته هوی پهیدابون و ده ست نیشان کردن بونی رونداری له خوین دا .

لکوتایی دا . ئه گه زینه وه بون دووبات کردنوه هی ئه چاره سه ریانه که ناومان بردن . به شیوه یه کی گشتی بون دور خسته وه پیری و دریزه پیدانی لاوی یه و چاوه روانی نه وه شه که ده ستی پیشکی ده یگانی له دوزنی وه هی ده رمانانه دا که وته شاعیری له گه لدا ری بکمودی « خورگه روزنک لاویم ده گه رایه وه . » .